

סניף "שמרו משפט" * ב"ד מיוחד למקח ולמכר, עסקים, סחורים, היתר ערסאות, פסק דין, גניש * ומן לנעדר שלא קפחו מכותם: לסיוות הכ"ד, ולדין נפור, ולמקח דתני, ולמאן בנורחות, ובמזונות

הכרזת בית דין [ב] - להסיר מכשול חמור - ד"אשת איש" רח"ל

הן פנה לבית דינינו הרב מנחם מענדל בלום נ"י מקרית יואל מאנרו ניו יארק בעש"ק פרשת תצוה י' לחודש אדר תשס"ט לפ"ק, וערער מיד לאחר שנתבצע עליו "גט מעושה" ע"י הבריונים הידועים לשמצה, "בנופייית המעשים" שכירי חרב - המקנים כתוככי עיר מאנסי, [שבעד בצע כסף - כבר הכשילו רבים באיסור "אשת איש" - ובהכנסת ממיעת "ממזרים" במחנינו, ה"י]. וסיפר, אך שנוכל אחד הזמין אותו לפגישה בביתו בברוקלין - ביום ה' פרשת תצוה לעת ערב - בעד "עסקנות" מצוה, וכשנכנס לתוך ביתו - קפצו עליו כשבעה בריונים מוסווים ותפסוהו, ולקחו ממנו את כל חפציו - כולל: בתי עינים שלו - וה"סעל פאון, וכיסו את עיניו - וככלו את ידיו באזיקים, ואיימו עליו - שאם לא יגרש - לא יצא חפשי מתחת ידם, וגם יכורו מכות רצח - עד כדי מיתה, ובלילה הובילוהו ב"קאר" עם שומרים וקשור עינים - משך שני שעות למק"א [מאנסי] - ושם החזיקוהו חבוש כל הלילה, ובבוקר הוזירוהו - שאם לא יציית להם לומר ככל אשר מצווים עליו, או יהזיקוהו תפוס לזמן ארוך בלתי מוגבל - ואפילו ששה חדשים, וענה להם "הרי אתם יודעים שהנני כבול בידכם - ואין לי ברירה אחרת...", אח"כ אמרו לו - שמוכרח לקבל ממנו [מ"ו אלף דולר], וכשמיאן - רצו לתחובו בע"כ לתוך כיסו, וכשלא הניח להם - שמו הממון לתוך כובעו, וכשהוא זרק משם - שמה לתוך הקופסא שהניחו בו את כל חפציו שלקחו ממנו - שהיה מונח אצלם, אח"כ אילצוהו למנות שליח לצות לכתוב גט - ולומר כל אשר ציווהו, בעוד שנאלץ לעמוד בחדר חשוך - כשפניו מוסבים אל הקיר - ומסובב עם שומרים מוסווים. וככה - במצב זה, כפורה ליתן גט לאשתו צירל בת מו"ה ישראל יחזקאל אלתר האכה"ייער נ"י מלונדון - ביד "שליח קבלה" מוסוה, ולאחר שהיה תפוס אצלם י"ט שעות - שמוהו קשור עינים ב"קאר", וכשהניחוהו לצאת - זרקו אחריו לחוץ - הקופסא שהמעות [וחפציו שלקחו ממנו] - היו מונחים שם, ותיכף נסעו מהר משם.

הנה, הלכה רווחת היא: [א], ד"גט מעושה" - פסול ובטל מה"ת אף בדיעבד, ואם עברה ונשאת על סמך גט כזה - בניה מן השני הם "ממזרים", [וכמצויין ב"דף המקורות" (ס"ו)]. [ב], הסכמת כל הפוסקים - שאין כופין לגרש על סמך מענת "מאים עלי", [וכמצויין ב"דף המקורות" (ס"ו)]. [ג], הסכמת הפוסקים, שאם עברו וכפו על סמך מענת "מאים עלי" - הגט פסול ובטל אף "בדיעבד" - ובניה מן השני הם "ממזרים" גמורים לכל דבר, [וכמצויין ב"דף המקורות" (ס"ו)]. [ד], הסכמת כל הפוסקים: דגט שניתן - בעוד שהבעל נמצא תפוס וחבוש ביד אנשים, הו"ל "גט מעושה" הפסול ובטל - אף כשלא איימו עליו להכותו, [וכמצויין ב"דף המקורות" (ס"ו)]. [ה], הסכמת כל הפוסקים: דגט שניתן הבעל - תחת איום והגזמה להכותו, אם בידם לקיים את איומם - או הו"ל "גט מעושה" הפסול ובטל - אף כשלא הכרו ולא היה אסיר תח"י, [וכמצויין ב"דף המקורות" (ס"ו)]. [ו], הדבר פשוט: דמתן מעות להבעל בעל כרחו - אינו מועיל כלל לגרע אף בכלשהו - הפסול ד"גט מעושה", וכמבואר ב"דף המקורות" (ס"ו)]. [ז], הסכמת כל הפוסקים, דאם כפו את הבעל לגרש - תוך כדי לקפחו מזכות המגיע לו ע"פ ישרות - וכמבוקשו, אז הגט בטל - אף כשהבעל הוא מאותם שדינם לכופס להוציא בשומים לכו"ע, כיון דככה"ג ל"ה הכפיה - בכדי לשחררה מעיגונה - אלא בכדי לקפחו מזכותו, שבחרה "לעגן את עצמה" עבור זה, [וכמבואר ב"דף המקורות" (ס"ו)]. ובג"ד הרי הודיע הבעל - בפני ב"ד, דהגט שהוא רוצה ב"שלוש", מ"מ אם יניחוהו להחזיר התקשרותו עם ילדיו - מה שנתקן מאתם בע"כ ונגד רצונם - או יתרוצה בלית ברירה לגרש. [ח], הסכמת כל הפוסקים: שאם הבעל מסר מודעה לבטל הגט - מרם שנתבצעה, אז הגט בטל - אף כשאינו יכול להוכיח שהי' אנוס, וכמבואר ב"דף המקורות" (ס"ו)]. ובג"ד כבר מסר הבעל מודעה - לפני שנים: שכל גט שיתן - מבלי השתתפות דין מסוים, או מבלי שיתקשר עמהם מקודם - עם ה"סימן" המדובר ביניהם, אות היא שניתן באונם - והוא בטל ומבוטל. וכל הנ"ל כבר די לפסול הגט בג"ד - כ"פ.

וליתר שאת ולרווחא דמלתא - נוסף: [ט], דכיון שהעדים והשליח - היו "מוסווים" - ואין הבעל יודע מי הם - הוי "עדות שא"א יכול להזימה", וממילא הו"ל גט בלא עדים - שפסול ובטל, [ראה "דף המקורות" (ס"ו)]. [י], מבואר בפוסקים: דמכח הקישוים לקיים פרטי הדינים שיש ב"שליח קבלה" - יש ליהדר שלא לגרש כן כלל, [ראה "דף המקורות" (ס"ו)]. [יא], בג"ד שהאשה "הוזהרה" כמפורש בכתב ג"פ - [מב"ד שחתמה אצלם שט"ב מתחלה]: שלא תנשא, ככה"ג כו"ע מודים שאף אם נשאת ע"פ "הוראה מוטעת" תצא, מדל"ה לה להנשא - מרם שנשאו ונתנו המתירין עם המעררים, להוכיח להם מעמדם ע"פ תוה"ק, [ראה "דף המקורות" (ס"ו)]. [יב], וכש"כ כשהכופין אינם "מועים" - אלא "מוזדין" - וכבג"ד, ודאי דאין שום מבוא - להכשיר הגט ככה"ג, [ראה "דף המקורות" (ס"ו)]. [יג], וק"ו כשכפוחו בשם אותו הכ"ד - שהבעל כבר פירסם עליהם קונטרס שלם - איך שהתנהגו עמו בניגוד להלכה, ודאי שלא נתן בהם שום סמכות כלל - ואין שום מבוא להכשיר הגט ככה"ג, [ראה "דף המקורות" (ס"ו)]. [יד], הסכמת חת"ס ותחז"א, דכל היכא שיש מחלוקת הפוסקים - אם מותר לעשות כפיה - או לא, אם סמכו על דעת המקילין - או הגט פסול ובטל מה"ת, [ראה "דף המקורות" (ס"ו)].

[ורב חשוב אחד - אחרי התבוננו בכל המון ה"פסלות" הנ"ל - סיכם ואמר: באו חשבון - עד היכן שסמיית עינים של "נצחון" מדומה מגעת: דהרי ברור, דאם עוזריתה של צד האשה - מי ששקעו הון תועפות והשתדלות מרובה - להחריב ולהפריד דוקא בגט פסול, לולי הוי משקיעים החצי מזה - עבור "שלוש", או לשכנע הבעל בדרכי נועם - לפצותו בהתקשרות עם ילדיו וכיו"ב - שייסכים לגרש, כבר ה' הכל מסודר עצהו"מ, ונראה בעליל - שממרת ה"עסקנים" הוא - להכניס פירצה נוראה זו, דוקא אצל משפחה יקרה זו - המדקדקים בכ"ד בקלה כבחמורה - להבשילם בגט כזה, כדי שזה ימיל "הכשר כלל" על ה"כפיות" הפסולים שלהם, להגדיל כזה את ה"בינועם" שלהם - בהצביעם: דאם אצל משפחה זו עשו גט כזה - א"כ כש"כ לאחרים, ורחמנות גדולה על המשפחה - שאין להם מושג כלל לאיזה בוץ שנסחפו - ועוד בובזו ע"ז הון תועפות, ועל "נצחון" כזה - כשאין כאן גט כלל - הם שמחים, ה"י].

אשר על כן הרינו להכריז בזה בשער בת רבים, וגם אנו מזוהרים בזה את האשה צירל בלום (לבית האכה"ייער) מלונדון - ב"התראת בית דין" חמור: שעדיין היא "אשת איש" גמורה, אשתו של בעלה הרב מנחם מענדל בלום נ"י, ואסורה להנשא לשום אדם מרם שתקבל גט כשר מבעלה הנ"ל. והלילה לשום אדם מישראל לישאנה על סמך "גט בטל" הנ"ל. ואם תעבור ח"ו ותנשא על סמך הגט בטל ופסול הנ"ל - ע"פ הוראת זייפנים ומוזדין, או נהיה מוכרחים להכריז עליה ועל הבעל: שעוברים על האיסור החמור והנורא ד"אשת איש" רח"ל, ועל הוולדות אשר יולדו להם על סמך גט הנ"ל - שהם "ממזרים" גמורים לכל דבר, [וכמבואר ב"דף המקורות" (ס"ו)], ואז היא אסור לבעלה - ליתן לה גט כשר - מרם שתתגרש מן השני, [וכמבואר ב"דף המקורות" (ס"ו)]. ולמוזרי ולנוהר שלומים תן כמי נהר, א"ס.

אברהם שמואל יהודה געשטעטער
ראב"ד ב"ד צ"צ סניף "שמרו משפט"

ועל זה באתי על החתום - בשם שאר חברי הכ"ד צ - דסניף "שמרו משפט", ד' לסדר "אתם המאתם חמאת גדולה" (כי תשא), חמשה עשר יום לחודש אדר, שנת ה'תשס"ט לפ"ג